ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΑ'- ΑΡ. 11-251

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον: 31-534

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησία	Δρ. 380	Έτησία	£ 2
Έξάμηνος	» 200	Έξάμηνος	» 1.5
Τρίμηνος	» 100	Άμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΤΛΑΣ
ΤΟΜΟΣ Δ' — ΔΡΑΧΜ. 20
15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ
13
ΙΟΥΛΙΟΥ 1936

Ἀνατολὴ ἡλίου 5.16'—Δύσις 7.45'
Σύναξις Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 37.3, ἐλ. 21.2
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς. Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 760.0

Η ΑΥΣΤΡΟΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Γεγονὸς μεγίστης Εὐρωπαϊκῆς σημασίας ἀποτελεῖ ἡ αἰφνιδίως ἀναγγελθεῖσα συμφωνία μεταξὺ τοῦ Χιτλερικοῦ Τρίτου Ράϊχ καὶ τῆς ὁμοσπόνδου Αὐστριακῆς δημοκρατίας.

Μέχρις ἐσχάτων τὸ πρόβλημα τῆς Αὐστρίας ἐτίθετο ἀνησυχητικὸν — ἀπειλητικὸν θὰ ἠμποροῦσε νὰ λεχθῇ. Ἐπιστεύετο ὅτι, ἀργὰ ἢ γρήγορα καὶ μᾶλλον γρήγορα παρὰ ἀργά, ἡ Χιτλερικὴ Γερμανία θὰ προσήρτα τὴν Αὐστρίαν πραξικοπηματικῶς, βοηθουμένη εἰς τοῦτο ἀπὸ τοὺς ἐν Αὐστρίᾳ ἐθνικοσοσιαλιστάς. Καὶ ἐπιστεύετο ἀκόμη ὅτι ἡ Ἰταλοαυστριακὴ συμφωνία, ἡ ὁποία δὲν ἀπέκλεισε τὴν παλινόρθωσιν τῶν Ἀψβούργων, ἀπετέλει πολιτικὸν ὄχυρὸν στρεφόμενον κατὰ τῆς Γερμανίας. Ἡ ἀνακοινωθεῖσα Γερμανο-αὐστριακὴ συμφωνία ἐμφανίζει τὸ Αὐστριακὸν ζήτημα ὑπὸ νέαν ὅλως μορφήν.

Καί, ἐν πρώτοις, ἡ συμφωνία αὐτὴ ἀποτελεῖ μίαν ἀναμφισβήτητον πολιτικὴν καὶ διπλωματικὴν νίκην τῆς Γερμανίας. Ἡ ἐπίσημος καὶ κατηγορηματικὴ δήλωσις, ὅτι ἡ Αὐστρία εἶνε ἔθνος Γερμανικὸν δὲν ἀποτελεῖ, βέβαια, ἁπλῆν διαπίστωσιν ἑνὸς ἐθνολογικοῦ γεγονότος. Κανεὶς ποτε δὲν ἀμφέβαλεν οὔτε καὶ ἠμφισβήτησεν ὅτι οἱ Αὐστριακοὶ εἶνε Γερμανικὴ φυλή — ἴσως, μάλιστα, οἱ παλαιότεροι καὶ ἐθνικῶς ἀμιγέστεροι Γερμανοί. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ τούτου. Ἡ δήλωσις αὐτή, λαβοῦσα τὴν θέσιν τῆς τιμῆς εἰς τὴν συνομολογηθεῖσαν συμφωνίαν, ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἕν ἠθικὸν «Ἄνσλους», μίαν ὁριστικὴν πλέον καὶ ἐπίσημον τοποθέτησιν τῆς Αὐστρίας ἐντὸς τοῦ Γερμανικοῦ πλαισίου καὶ οὔτε εἰς τοὺς Παρισίους, οὔτε ἀλλοῦ δὲν θὰ ἀποδοθῇ μείζων τῆς πραγματικῆς σημασία εἰς τὴν βεβαίωσιν ὅτι ἡ Αὐστρία διατηρεῖ τὴν κρατικήν της αὐτοτέλειαν, διακανονίζουσα τὰ ἐσωτερικά της κατὰ βούλησιν. Ἐν πάσῃ, ὅμως, περιπτώσει φαίνεται ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῆς παλινορθώσεως τῶν Ἀψβούργων ἐγκαταλείπεται καὶ τοῦτο, ἐὰν βεβαιωθῇ, θὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ ἐλαττώσῃ τὰς ἀνησυχίας τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ διὰ τὴν συμφωνίαν.

Τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον σημεῖον τῆς ὑποθέσεως ταύτης εἶνε ἡ θέσις τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν συμφωνίαν. Περὶ τούτου εἶνε ἀρκετὰ διαφωτιστικὸν τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Γκάϊντα εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ἰταλίας». Ὁ κ. Γκάϊντα, ὁ ὁποῖος εἶνε εἷς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Μουσσολίνι, βεβαιοῖ, ὅτι ἡ Ἰταλία μετέσχεν ἐνεργῶς εἰς τὴν συνομολόγησιν τῆς Αὐστρογερμανικῆς συμφωνίας καὶ τονίζει ὅτι ἐξ αὐτῆς ἡ Γερμανοϊταλικὴ φιλία καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον ἔκδηλος. Καὶ ὅταν ἀναλογισθῇ κανεὶς ὅτι ἡ Ἰταλία συνδέεται στενῶς μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας καὶ ὅτι πρό τινος μόλις ὁ καγκελλάριος κ. Σοῦσνιγκ μετέβη αἰφνιδίως εἰς τὴν Ρώμην καὶ ἔσχε μακρὰς συνομιλίας μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι, ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἡ ἀναγγελθεῖσα Αὐστρογερμανικὴ συμφωνία εἶνε γεγονὸς πολὺ εὐρυτέρας σημασίας, καθ' ὅτι ἀποτελεῖ τὴν οὐσιαστικὴν δημιουργίαν ἑνὸς ἰσχυροῦ Μεσευρωπαϊκοῦ συνασπισμοῦ ἐκ τῆς Γερμανίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας, ὁ ὁποῖος προώρισται νὰ διαδραματίσῃ σπουδαιότατον ρόλον εἰς τὰς προσεχεῖς εὐρωπαϊκὰς ἀνελίξεις.

Οὕτω, κατὰ παράδοξον τρόπον, ἀποκαθίσταται εἰς τὴν ἀνήσυχον Εὐρώπην ἓν καθεστὼς δυναμικῶν συνασπισμῶν λίαν παρεμφερὲς πρὸς τὸ πρὸ τοῦ παγκοσμίου πολέμου. Ὑφίστατο τότε ἡ Γαλλορωσικὴ συμφωνία, ἡ ὁποία ἐξελίχθη, διὰ τῆς προσχωρήσεως τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, εἰς τὴν Τριπλῆν Συνεννόησιν. Καὶ ὑπῆρχεν, ὡς ἀντίρροπον, ἡ Τριπλὴ Συμμαχία τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστροουγγαρίας καὶ τῆς Ἰταλίας — ἀπὸ σχέτως τοῦ ἄν ἡ Ἰταλία, κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμήν, ὡς δύναμις Μεσογειακή, ἔσχισε τὰς συνθήκας τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας καὶ ἐτάχθη, παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, ἐναντίον τῶν συμμάχων της. Οὔτω καὶ σήμερον, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς τονοῦται καὶ παγιοῦται ἡ Ἀγγλογαλλικὴ συνεργασία εἰς τὰ μεγάλα διεθνῆ προβλήματα, καὶ ἡ Γαλλία θεωρεῖ ὡς ἄξονα τῆς Εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς της τὸ Γαλλοσοβιετικὸν σύμφωνον, ὀργανοῦται μία ἀντίρροπος μεσευρωπαϊκὴ ἕνωσις τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν ἀπομεινάντων δύο πυρήνων τῆς διαλυθείσης Αὐστροουγγρικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἡ νέα αὐτὴ ἕνωσις δὲν διακεῖται καθόλου εὐνοϊκῶς πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Ἡ Γερμανία ἀπεχώρησεν ἤδη πρὸ καιροῦ ἐκ Γενεύης. Ἡ Ἰταλία δὲν ἀποκρύπτει καθόλου τὴν ἀπέχθειάν της πρὸς τὸν θεσμὸν τῆς Γενεύης, πρό τινος δὲ ἀνεγράφετο ὅτι ἐὰν ἤθελεν ἀποχωρήσει ἤδη πρὸ καιροῦ ἐκ Γενεύης, θὰ τὴν ἠκολούθουν ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Οὐγγαρία, αἱ ὁποῖαι δὲν μετέσχον, ὡς γνωστόν, τῶν κυρώσεων. Καὶ δὲν πρέπει ἀκόμη νὰ λησμονηθῇ ὅτι, ἐὰν εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν ἡ μορφὴ τοῦ κράτους εἶνε καθαρῶς φασιστική, ὁμοία κατ' οὐσίαν εἶνε καὶ τοῦ Αὐστριακοῦ καὶ τοῦ Οὐγγρικοῦ κράτους ἡ μορφή. Ὁ Ἀντιβασιλεὺς ναύαρχος Χόρθυ εἰς τὴν Οὐγγαρίαν κέκτηται ἀπόλυτα σχεδὸν δικαιώματα. Οὕτως ὁ διαγραφόμενος νέος τετραμερὴς συνασπισμὸς ἀντιτίθεται, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ ἀπὸ ἀπόψεως κρατικῆς ἰδεολογίας πρὸς τὰς μεγάλας Δημοκρατίας τοῦ ἄλλου Εὐρωπαϊκοῦ συνασπισμοῦ.

Δι' ὅλα ταῦτα, παρὰ τὴν εἰρηνικὴν ὄψιν τῆς συμφωνίας μεταξὺ Γερμανίας καὶ Αὐστρίας, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ βεβαιότης περὶ τοῦ ὅτι αἱ συνέπειαι τῆς δὲν θὰ ἦσαν ἐπιζήμιοι διὰ τὴν εἰρήνην τῆς ἠπείρου μας. Ὁ προσεχὴς χρόνος θ' ἀποσαφηνίσῃ τοῦτο.

Τέχνη καὶ Ζωή

Συμβολικοὶ ποιηταί

Ὁ Ρεμπώ

Τώρα ποὺ ἡ μοντέρνα γαλλικὴ φιλολογία παρουσιάζει τόση φτώχεια στὴν ποίηση καὶ ἡ τέχνη τοῦ λυρισμοῦ φαίνεται παραμελημένη ἐντελῶς καὶ σὰν ξεχασμένη, ὅπως ξεχάστηκαν μερικὲς παληὲς τέχνες, ποὺ δὲν ἔχουν πειὰ θέση ὕστερα ἀπὸ τὴν γενικὴ θιομηχανοποίηση τῶν πάντων, τώρα παρουσιάζεται σὰν ξανανειωμένη καὶ μὲ μιὰ ἐξαιρετικὴ λαμπρότητα, ἡ ποίηση τῆς ἐποχῆς τοῦ συμβολισμοῦ. Οἱ φιλολογικοὶ κριτικοὶ βρίσκουν τώρα ἀφθονο ὑλικὸ ἐξετάζοντας τὰ ἔργα καὶ τὶς προσωπικότητες ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, μελετοῦν τὰ ἔργα σὰν νὰ ἦταν καινούργια, θυμοῦνται τὶς παληὲς ἀλησμόνητες συγκινήσεις καὶ ξαναζωγραφίζουν τοὺς ἡρωϊκοὺς τύπους ποὺ ἦταν τότε οἱ πρωτοπόροι τῆς νέας σχολῆς. Λησμονημένα ὀνόματα ποιητῶν ἔρχονται πάλι στὴν ἐπικαιρότητα, παληὰ ἔργα ξαναδιαβάζονται, οἱ παληὲς δόξες ξαναπαίρνουν πάλι μιὰν καινούργια λάμψη.

"Ενας ἀπὸ τοὺς ποιητὲς ποὺ τώρα χαρακτηρίζεται σὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους καὶ τοὺς πειὸ σημαντικοὺς ἐκείνης τῆς περιόδου, ἦταν ὁ Ζὰν-Ἀρτὺρ Ρεμπώ, ποιητὴς μεγάλης ἀξίας, ποὺ εἶχε θετικὴ καὶ ἀναμφισβήτητη ἐπίδραση καὶ στοὺς συγχρόνους του καὶ στοὺς μεταγενεστέρους ποιητάς. Ἀλλὰ συμβαίνει ἕνα πολὺ παράξενο πρᾶγμα μ' αὐτὸν τὸν ποιητή. "Εγραψε ἀξιοθαύμαστα ποιήματα ὅταν ἦταν παιδὶ ἀκόμα, μόλις δέκα ἔξ χρόνων. Μειράκιο ἀμούστακο ποὺ φοιτοῦσε ἀκόμα στὸ κολλέγιο, ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς νέας σχολῆς, ἀληθινὴ ἄνθηση μεγαλοφυοῦς πνεύματος μέσα σ' ἕνα παιδικὸ ἐγκέφαλο. "Υστερα ὅμως μόλις ἄρχισε ν' ἀνδροῦται τὸ παιδί, σὲ μιὰ ἡλικία ποὺ οἱ ἄλλοι μόλις ἀρχίζουν τὴν καριέρα τους, ἔξαφνα μιὰ μέρα παράτησε τὴ φιλολογία καὶ τὴν ποίηση, ἔφυγε ἀπὸ τὴ Γαλλία καὶ πῆγε στὴν Αἴγυπτο καὶ στὴν Ἀβησσυνία καὶ ἄρχισε νὰ ἐμπορεύεται.

Ἀπὸ τότε δὲν ἔγραψε πειὰ οὔτε ἕνα στίχο. "Ολο τὸ λυρικό του ἔργο ὁ Ρεμπὼ τὄγραψε σὲ μιὰ ἡλικία ἀπὸ τὰ δέκα ἕξ ὡς τὰ εἴκοσί του χρόνια καὶ μ' αὐτὸ τὸ ἔργο κατέχει τώρα μιὰ ἐξαιρετικὴ θέση στὸν Γαλλικὸ Παρνασσό, δίπλα στοὺς μεγαλύτερους ποιητὲς τῆς Γαλλίας, σὰν μιὰ φυσιογνωμία μὲ ἰσχυρὴ ἰδιοτυπία καὶ ἕνα τάλαντο ἀσύγκριτο. "Οπως μπορεῖ εὔκολα νὰ φανταστῇ κανεὶς γιὰ τὴ ζωὴ ἑνὸς ποιητοῦ ποὺ παρουσιάζει τόσο δυνατὰ κοντράστα, ἔχουν γραφῆ πάμπολλες κριτικὲς καὶ βιογραφικὲς μελέτες κι' αὐτὴ ἡ παράξενη ζωὴ ἔχει ἐξετασθῇ ὡς τὴν τελευταία λεπτομέρεια. Ὀγκώδεις τόμοι βιογραφίας τοῦ Ρεμπὼ ἔχουν δημοσιευθῇ ἀρκετοὶ καὶ δημοσιεύονται ἀκόμη. Καὶ τώρα τελευταῖα συνέβη τὸ παράξενο νὰ δημοσιεύσῃ μιὰ καινούργια βιογραφία ἕνας γνωστὸς στρατιωτικὸς κριτικός, ποὺ ὡς τώρα εἶχεν ἀσχοληθῇ ἀποκλειστικὰ σὲ μελέτες πολεμικῆς τακτικῆς, ὁ συνταγματάρχης Γκοντσό. Καὶ τὸ πειὸ παράξενο ἀκόμη εἶνε ὅτι ἡ βιογραφία ποὺ ἔχει γράψει ὁ συνταγματάρχης φαίνεται πὼς εἶνε ἡ καλύτερη ἀπ' ὅλες, τοὐλάχιστον ἡ πειὸ ἀμερόληπτος, ἡ πειὸ ἀκριβὴς στὶς λεπτομέρειες ἡ πειὸ δίκαιη γιὰ τὸν ποιητή.

Γιὰ τὸν πολὺ κόσμο ὁ Ρεμπώ, στὸ πεῖσμα ὅλων τῶν βιογράφων ποὺ ἐμόχθησαν γιὰ νὰ ἀνυψώσουν καὶ νὰ ξεχωρίσουν τὸν χαρακτῆρα του, παραμένει πάντα ἕνα ἄλυτο αἴνιγμα. Μία μυστηριώδης καὶ σκοτεινὴ φυσιογνωμία, ἕνα μεγαλόπνοο μὰ σαρκαστικὸ πνεῦμα. Κι' αὐτὸς εἶνε ὁ χαρακτηρισμὸς ποὺ τοῦ ἀποδίδεται γενικά, τοῦ σατανισμοῦ. Εἶχε τὸν διάβολο, στ' ἀλήθεια, μέσα του ἀπὸ παιδί, μέσα στὸ σῶμα του καὶ στὸ κεφάλι του, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ γράψῃ ἀπὸ τόση μικρὴ ἡλικία ἕνα ἔξαιρετικὸ ἔργο καὶ νὰ παρουσιαστῇ μέσα μαέστρος στὴν τέχνη τοῦ καθαροῦ λυρισμοῦ, ὅταν καθότανε ἀκόμα στὰ θρανία τοῦ κολλεγίου.

«"Εζησα σὰ μιὰ χρυσῆ σπίθα» γράφει ὁ ἴδιος στὴν ἀρχὴ ἑνὸς ποιήματός του. Μιὰ σπίθα ποὺ ἔλαμψε γρήγορα καὶ χάθηκε ἀμέσως. Τώρα ὁ συνταγματάρχης βιογράφος προσπαθεῖ νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἐφήμερη πάροδο ἀπὸ τὸ ποιητικὸ στερέωμα τῆς χρυσῆς σπίθας καὶ μὲ μιὰν εὐσυνειδησίαν ποὺ προέρχεται βέβαια ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμά του, ἀποκαλύπτει ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ ποιητῆ δὲν ἔχει μελετηθῇ ἀπὸ κανένα βιογράφο μὲ τὴν ἀπαιτούμενη ἀμεροληψία. "Αλλοι ἐσκέπασαν γεγονότα καὶ πράξεις ποὺ ἦταν ἐντελῶς περιττὸ νὰ σκεπασθοῦν καὶ ἄλλοι διέστρεψαν τὰ στοιχεῖα τοῦ χαρακτῆρος τοῦ καὶ τὸν παράστησαν διαφορετικὸ ἐντελῶς ἀπὸ ὅ,τι ἦταν στὴν πραγματικότητα.

"Ο Ρεμπὼ ἦταν γυιὸς λοχαγοῦ ποὺ εἶχε κάνει μιὰ κανονικὴ καριέρα στὸ στρατὸ χωρὶς νὰ παρουσιάσῃ τίποτα τὸ παράξενο στὴ ζωή του. "Ηταν ἕνας καλὸς λοχαγὸς σὰν κάθε ἄλλον. Τὸ μόνο του ἐλάττωμα ἦταν ὅτι ἔζησε πάντα μακρυὰ ἀπὸ τὴ γυναίκα του καὶ τὰ παιδιά του καὶ ἔτσι ὁ γυιός του εἶχε μονάχα τὴν ἐπίθλεψη τῆς μητέρας, ποὺ ἦταν τυραννικὴ καὶ στενοκέφαλη γυναίκα, ἀνίκανη νὰ καταλάβῃ τὸν χαρακτῆρα τοῦ παιδιοῦ. "Ο ὄφη τὸν χαρακτῆρα τοῦ παιδιοῦ. "Ο Ρεμπὼ εἶχε τρυφερὴ καρδιά. Γι' αὐτὸ τώρα ὁ συνταγματάρχης νομίζει ὅτι αὐτὴ εἶνε ἡ ὑπεύθυνη γιὰ τὴν ἐπαναστατικὴ διαγωγὴ καὶ τὸν σατανισμὸ ποὺ ἀναπτύχθηκε μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ παιδιοῦ.

"Οσο καὶ νὰ θέλουν νὰ τὰ παραστήσουν διαφορετικὰ τὰ πράγματα οἱ βιογράφοι, ἐκεῖνο ποὺ εἶνε φανερὸ εἶνε ὅτι μιὰ ἠθικὴ ἀναρχία ἀπόλυτη ἦταν τὸ φόντο τοῦ τύπου του. "Υστερα ἀπὸ τὸ κολλέγιο, μακρυὰ ἀπὸ τὸ σπίτι, ὁ Ρεμπὼ ἔζησε σὰν ἀλήτης, κάτι χειρότερο ἀπὸ ἀλήτης. Εἶχε ζήσει μὲ τρόπο ἀνομολόγητο. Ἀλλ' αὐτὰ ὅλα, καθὼς καὶ τὸ θλιβερὸ ἐπεισόδιο μὲ τὸν ποιητὴ Βερλαίν, ποὺ θέλησε νὰ τὸν σκοτώσῃ σὲ μιὰ κρίση ζήλειας, βέβαια εἶνε ἀληθινά. Ἀλλὰ μπροστὰ στὸ ἔργο ποὺ ἄφησε πίσω του τὸ σατανικὸ μὰ ἀληθινὰ μεγαλοφυὲς παιδὶ χάνουν κάθε σημασία. Τὸ ἔργο μονάχα ἔχει σημασία γιὰ τοὺς μεταγενεστέρους καὶ τὰ ἐπεισόδια τῆς ζωῆς του χρησιμεύουν μονάχα σὰν πληροφορίες γιὰ τὴν κατανόηση ὡρισμένων λεπτομερειῶν.

«Εἶχε ἕνα προσωπικὸ θέλγητρο ποὺ σκόρπιζε ἀνησυχία, ἐμάγευε καὶ κατακτοῦσε, ἦταν σὰν ἄντρας καὶ σὰν γυναίκα, σὰν σατανικὸ πνεῦμα καὶ σὰν ἄγγελος. Γιατὶ εἶχε μορφὴ ἀγγέλου καὶ μάτια σατανᾶ» γράφει ἕνας ἀπὸ τοὺς βιογράφους του. Γιατὶ ὕστερα παράτησε ἀξαφνικὰ τὴν ποίηση, ἐπῆγε στὴν Ἀβησσυνία, ἔγινε ἔμπορος, ἔκανε προμήθειες πολεμεφοδίων στὸν Αὐτοκράτορα Μενελὶκ καὶ τοῦ δάνειζε μάλιστα καὶ χρήματα σὰν νὰ ἦταν ἔμπιστος φίλος του ; Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἐξηγήσῃ αὐτὴ τὴ μεταβολή. "Υστερα ἀπὸ κάμποσον καιρό, πρὶν ἀκόμα γίνῃ σαράντα χρονῶν, ὁ Ρεμπὼ, ξαναγύρισε στὴ Γαλλία γιὰ νὰ πεθάνῃ σ' ἕνα νοσοκομεῖο τῆς Μασσαλίας. Καὶ πρὶν ξεψυχήσῃ ζήτησε νὰ κοινωνήσῃ γιὰ νὰ πεθάνῃ σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνας τῆς ἐκκλησίας. Πόσο διαφορετικὸ τέλος ἀπὸ τὴν ἀρχή

SER

ΤΖΙΛΝΤΑ - Χ-9

Τὸ νέον εἰκονογραφημένον μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας» ἤρχισεν ἀπὸ χθές.

ΕΙΣ ΤΗΝ Β' ΣΕΛΙΔΑ

Ἀριστερά: Μὲ τὸν χθεσινὸν καύσωνα χιλιάδες Ἀθηναίων κατῆλθον εἰς ὅλας τὰς πλησίον ἀκτάς. Εἰς τὴν εἰκόνα ἡ ἀδιάκοπος κίνησις εἰς τὸν σταθμὸν τῶν αὐτοκινήτων Φαλήρου. Δεξιά: Ἡ Ἑλληνικὴ ὁμὰς τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας, ἡ ὁποία ἀναχωρεῖ εἰς Βερολῖνον, ἵνα λάβῃ μέρος εἰς τὰς ἑορτὰς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ὀλυμπιάδος.

Τὸ ζήτημα τῶν Πολωνῶν διὰ τὸ Ντάντσιχ

Οἱ Πολωνοὶ διὰ τὸ Ντάντσιχ

Ἄρθρον Πολωνικῆς ἐφημερίδος

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἄρθρον τῆς πολωνικῆς ἐφημερίδος «Ἰλουστροβάνυ Κούριερ Κοντζιένυ» τῆς Κρακοβίας, εἰς τὸ ὁποῖον συνοψίζεται τὸ ἱστορικὸν τῶν τελευταίων ἐπεισοδίων, τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησαν τόσην ἀνησυχίαν τὴν τύχην τοῦ Ντάντσιχ.

Οἱ ἐθνικοσοσιαλισταὶ τοῦ Ντάντσιχ ἀπὸ τινων ἑβδομάδων εἶχον ἐξαπολύσει ἔντονον τρομοκρατίαν κατὰ τῶνκομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τοῦ πολωνικοῦ πληθυσμοῦ καὶ εἶχον κακοποιήσει ἀντιπάλους των, διότι δὲν ἠθέλησαν νὰ χαιρετίσουν τὴν χιτλερικὴν σημαίαν. Οἱ ὑπεύθυνοι κυβερνῆται τῆς Πολωνίας ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπέμβουν. Κατόπιν τούτου ὁ Γερουσία τοῦ Ντάντσιχ ἔδωσεν ἐξηγήσεις καὶ ὑπεσχέθη νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἐνόχους. Ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ποὺ ὁ Γκρέϊζερ ἔδιδε τὰς ἐξηγήσεις, ὁ "Ες, ἀρχηγὸς τῶν ταγμάτων ἐφόδου, ἐλάμβανε τὸν λόγον διὰ νὰ εἴπῃ : «Θὰ ἔλθῃ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ὄχι μόνον θὰ εἰμεθα Γερμανοὶ ὅπως πάντοτε, ἀλλὰ κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ θὰ ἀνήκωμεν εἰς τὸ γερμανικὸν κράτος».

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, μία νέα ὑπόθεσις, αὐτὴν τὴν φορὰν διεθνοῦς χαρακτῆρος, ἐσχολιάζετο εὐρύτατα εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ντάντσιχ. Τὴν 25 Ἰουνίου ἔφθασεν εἰς τὸ Ντάντσιχ τὸ γερμανικὸν πολεμικὸν «Λειψία». Ὁ κυβερνήτης τοῦ σκάφους ἐδέχθη διαφόρους ἐπισκέψεις τῶν ἐπισήμων τῆς πόλεως. Μετέβη δὲ ὁ ἴδιος καὶ ἐπεσκέφθη τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος εἰς τὸ Ντάντσιχ κυρίου Φόρστερ. Ἀντιθέτως ἀπέφυγε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν κ. Λέστερ, ὕπατον ἁρμοστὴν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Τὴν ἐπομένην τῆς προσβολῆς ταύτης κατὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τὸ ὄργανον τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος τοῦ Ντάντσιχ «Ντάντσιγκερ Φόρποστεν» ἐπεδείνωσεν ἀκόμη περισσότερον τὴν κατάστασιν, δηλῶσαν ὅτι κατὰ διαταγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ ὁ κυβερνήτης δὲν εἶχεν ἐπισκεφθῇ τὸν Λέστερ. Τὸ γερμανικὸν γραφεῖον τύπου ἀφ' ἑτέρου, δι' ἀνακοινωθέντος του ἐπληροφόρησε τὸ κοινὸν ὅτι ἡ ἐκδήλωσις αὐτὴ ἀποτελεῖ συνέχειαν ἑνὸς περυσινοῦ ἐπεισοδίου, τὸ ὁποῖον συνέβη ὅταν ὁ γερμανικὸς στόλος ἐπεσκέφθη τὴν ἐλευθέραν πόλιν. Τότε ὁ ὕπατος ἁρμοστὴς τοῦ Ντάντσιχ προσεκάλεσε ταυτοχρόνως μὲ τοὺς Γερμανοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ κέντρου καὶ τῆς ἀριστερᾶς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπροκάλεσε τὴν ἀποχώρησιν τῶν Γερμανῶν ἀξιωματικῶν.

Ὁ κ. Λέστερ, μὴ δεχθεὶς τὴν ἐξήγησιν αὐτὴν ἀπεφάσισε νὰ φέρῃ τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ νὰ περισώσῃ τὸ γόητρόν του. Ὁ κ. Φόρστερ ἐδημοσίευσε τότε ἕν ἐμπρηστικὸν ἄρθρον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ συνοψισθῇ εἰς τὰ ἑξῆς : αἱ μεταξὺ Πολωνίας καὶ Ντάντσιχ σχέσεις ἦσαν τεταμέναι ἀφ' ὅτου ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἀσχολεῖται μὲ τὴν τύχην τῆς πόλεως. Ἀπὸ διετίας, χάριν εἰς ἄμεσον συνεννόησιν μεταξὺ τῶν δύο ἐνδιαφερομένων αἱ σχέσεις αὗται κατέστησαν ἄριστοι. Καὶ ὁ κ. Φόρστερ ἐπιτιθέμενος προσωπικῶς κατὰ τοῦ ὑπάτου ἁρμοστοῦ, κατηγόρει τὴν πολιτικὴν του ὡς πολιτικὴν «προκλήσεως». Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτελείωνε μὲ τὰ ἑξῆς : «Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἂς κάμῃ ὅ,τι θέλει ἀλλ' ἂς ἀφήσῃ καὶ τοὺς ἐθνικοσοσιαλιστὰς ν' ἀκολουθήσουν τὴν πολιτικὴν ποὺ τοὺς ἀρέσει. Θὰ τοῦ δείξωμεν ὅτι ἠμποροῦμεν νὰ ἐξασφαλίσωμεν τόσον τὴν ἐσωτερικὴν ὅσον καὶ τὴν ἐξωτερικὴν τάξιν». Μὲ τὸ ἄρθρον αὐτὸ καὶ μὲ τὸ ἐπεισόδιον τῆς «Λειψίας» ἀπησχολήθη ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν.

Ἡ διεθνὴς κοινὴ γνώμη ἀνησύχησε διὰ τὴν κατάστασιν εἰς τὸ Ντάντσιχ καὶ ὡρισμέναι ἐφημερίδες ἐβεβαίωνον ὅτι οἱ ἐθνικοσοσιαλισταὶ παρασκευάζουν πραξικόπημα εἰς

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΟΙ ΓΕΙΤΟΝΕΣ ΜΑΣ

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΒΑΔΙΖΕΙ ΣΥΝΕΧΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟΝ

ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἰούλιος.— Ἡ ἐξέλιξις τῆς γενικῆς καταστάσεως ἐν Τουρκίᾳ παρακολουθεῖται μετὰ μεγάλης προσοχῆς ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν. Ὁ ἐν Ἀγκύρᾳ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς», εἰς μίαν μακρὰν ἀνταπόκρισίν του, ἐξετάζει τὴν τουρκικὴν πολιτικήν, ἡ ὁποία κατ' αὐτόν, τόσον ἐν σχέσει πρὸς τὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας, ὅσον καὶ πρὸς τὴν ἄμυναν, βασίζεται ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν σιδηροδρόμων καὶ ἐπὶ μέτρων τεινόντων εἰς τὴν περαιτέρω αὔξησιν καὶ κατανομὴν τοῦ πληθυσμοῦ. Εἰς τὸν τομέα τῶν σιδηροδρόμων ἡ Τουρκία ἐπετέλεσεν ἤδη τιτάνειον ἔργον.

Ὑπολογίζεται ὅτι τὸ 1940 τὸ μῆκος τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν θὰ εἶνε διπλάσιον τοῦ 1923. Ἡ Τουρκία ἐξηγόρασεν ἢ ἐξαγοράζει ὅλας τὰς ὑπὸ ξένων Ἑταιρειῶν κατεχομένας γραμμὰς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους της. Ἡ βαθμιαία ἐξαγορὰ καὶ ἡ κατασκευὴ νέων γραμμῶν δαπάνας ἄνω τῶν 200.000.000 τουρκικῶν λιρῶν, συνετελέσθη χωρὶς δανεισμόν, πρᾶγμα ποὺ ἀποτελεῖ ὄχι μικρὸν οἰκονομικὸν κατόρθωμα, ὅταν ἔχει τις ὑπ' ὄψει του τὴν πενίαν τῆς χώρας καὶ τὰς σημερινὰς δυσχερείας.

Ἡ ἐπέκτασις τῆς γραμμῆς τῆς Ἀγκύρας μέχρι Καισαρείας καὶ Οὐλοῦ Κισλᾶ, ὅπου συναντᾷ τὴν παλαιὰν γραμμὴν Ἀφιὸν Καραχισσὰρ καὶ Ἰκονίου, ἀποτελεῖ μίαν «ἐσωτερικὴν γραμμὴν» μεγάλης στρατηγικῆς σημασίας καὶ ἐξασφαλίζει τὴν ἄμυναν τῆς διόδου τοῦ Ταύρου καὶ ἀναλόγως τῶν μεσογειακῶν παραλίων. Ἡ γραμμὴ ἐκ Φεβζῆ Πασᾶ, ἐπὶ τοῦ παλαιο

Θεάματα

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. Ἀγγλ. λόγῳ δοκιμῆς.
ΑΛΚΥΟΝΗ. Ἀργώ.
ΑΛΚΗΣ (Γαλατσίου - Πατησίων). «Ὁ ἄγνωστος».
ΚΑΛ. ΑΘΗΝΑΙΩΝ. «Ἀγάπη μὲς στὴ φυσιχτιά».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ (Πλ. Κάνιγγος). «Τὸ ρομάντσο τῆς ζωῆς».
ΑΔΕΛΦ. Ἐνιαῖος Ἀδελφὸς (ταπεῖρ), κ' Ἡ Μανίρα.
ΜΑΝΙΡΑ ΑΤΤΙΚ. Δεν πρόγραμμα.
ΜΑΡΙΝΑΣ. «Ὁ Γκαμπέν» ἡ κυρία καὶ ὁ Ἀλέκος.
ΠΑΝ. ΚΟΥΛΕΣ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Βασιλιᾶ».
ΣΑΛΑΜΙΝΑ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Βασιλιᾶ».

Κινηματογράφοι.

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν» (κιν. 5:45, 8:30, 10:45).
ΟΥΦΑ. «Κλὸ - Κλὸ».
ΑΘΗΝΑ. «Ὁ Ἀετὸς τῆς Βάλας».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Τσιγγάνου».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ἡ Δεσποινὶς ἀφίχτου».
ΒΕΡΤΕΝ. «Ἀνάμεσα σὲ δυὸ κορίτσια».
ΒΙΚΤΩΡΙΑ. «Ἡ Μεγάλη Ἀγάπη».
ΓΚΡΟΥΡ. «Ὁ Δίσκος».
ΕΛΛΑΣ. «Ἀφροῦς».
ΕΝΩΣΙΣ. «Ἡ Μεγάλη Ἀγάπη».
ΕΡΜΗΣ. «Ἡ Ἀγάπη ἑνὸς σωφρονιζομένου».
ΕΣΠΕΡΟΣ. «Δικὸς μου ρομάντσο».
ΕΣΠΕΡΟΣ. «Ὁ Διάβολος στὸν γυαλὶ».
ΣΟΦΡΟΣ. «Ὁ Διάβολος στὸν γυαλὶ».
ΚΟΡΑΗ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Τσιγγάνου».
Παραμονὴ Χριστουγέννων.
ΚΥΒΕΛΗ. «Ἡ μοῖρα τοῦ φτωχοπαίδη».
ΚΥΨΕΛΗ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Τσιγγάνου».
ΛΑΠΙΤΟΣ. «Λάπιτος σὲ δυὸ κορίτσια».
ΛΥΡΑ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Τσιγγάνου».
ΜΑΙΣΣΩΝ. «Ἡ λίγη ἀγάπη».
ΜΕΤΡΟΠΟΛ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Τσιγγάνου».
ΝΕΑΠΟΛΙΣ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Τσιγγάνου».
ΝΙΡΟΝ. «Τὸ Σκάνδαλο».
ΟΑΣΙΣ. «Βαμπίρ».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ἡ Ἀγάπη ἑνὸς φτωχοῦ».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. «Χάρο στὴ Φραγκιά».
ΠΑΡΝΗΘΟΣ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Τσιγγάνου».
ΠΕΤΡΑΚΗ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Τσιγγάνου».
ΡΙΑΛΤΟ. «Φίλοι Πηγαίνουμε».
ΡΟΥΑΡΟΣ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Τσιγγάνου».
ΡΟΥΑΤΑΛ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Τσιγγάνου».
ΣΑΒΟΥΑ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Τσιγγάνου».
ΣΟΦΙΑ. «Τὸ μυστικὸ τοῦ μαῦρου δαντελιοῦ».
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Τσιγγάνου».

Διεύθυνσις τοῦ Τοπογραφείου
Ἐμμανουὴλ Γ. Καισμάτης
Ὁδὸς Ἁγ. Παρασκευῆς 12 (Καλλιθέα)

Ἐκτὸς σκοποβολικῶν λεσχῶν τοῦ Λίγαιου, Ἡ Ἀλσός, ἡ ὁποία ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἦτο ἡ ἕδρα τοῦ βεληνεκοῦς τοῦ Λίγαιου, σήμερα ἀναπτύσσει καὶ αὐτὴ τὸ Ἔφεσίειον τοῦ ὁποίου ἐπρωτοστάτησαν οἱ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ Χίου καὶ οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦν τὰ ἔργα τῶν ἀνωτέρω ἐν λόγῳ ἀδελφῶν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐορτασίμων ἡμερῶν τῆς Ἀναλήψεως ἐπραγματοποιήθη ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἀγὼν σκοποβολικὸς μεταξὺ τῶν ἐκ Χίου καὶ Ἀλσοῦ ἐκπροσώπων τῶν ἀνωτέρω λεσχῶν. Ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος τούτου ἐπεκράτησαν οἱ ἐκ Χίου ἐκπρόσωποι.

Οἱ ὀπλῖται τῶν τεχνῶν ἐν συμφράσει πρὸς τὰς ἄλλας ἀδελφὰς ἑταιρείας ἐπροχώρησαν εἰς τὴν ἵδρυσιν ἀναπτυξιακοῦ τμήματος ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ ἐκτελοῦνται ἀσκήσεις ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ὅπλου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀσκήσεων τούτων ἐπραγματοποιήθη ἐκδρομὴ εἰς τὸ Καματερὸ ὅπου ἐτελέσθη καὶ ἀγὼν σκοποβολικὸς μεταξὺ τῶν ἐκ τῆς ἑταιρείας ἐκπροσώπων τῶν ὁποίων ἐπεκράτησαν οἱ κ.κ. Ἀθ. Ἀθανασόπουλος καὶ Ἀθ. Ἀθανασόπουλος.

Ἡ Ἀριανὴ τοῦ «Ἀκροτόλ»

Ἀξίων τρίτον ἐπιβατηγὸν ἀτμόπλοιον τῆς Ἑλληνικῆς Ἑμφορτίσεως Ἐ. Ν. «Νέος Ἀκροτόλ» ἐξεκίνησε χθὲς ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ διὰ τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον. Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸν ἐκλεκτὸν συρμὸν τῶν ἐπιβατηγῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρείας μὲ τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετοῦνται αἱ ἐπιβατικαὶ γραμμαὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐμπορίου. Ἐπὶ τοῦ «Νέου Ἀκροτόλ» ἐπιβαίνουν ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Ἀθ. Τσαλδάρης καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Παπαγεωργίου.

Ἐορτὴ τῆς Ἁγίας Μαρίνης

Ἡ ἐορτὴ τῆς Ἁγίας Μαρίνης ἐτελέσθη χθὲς μὲ μεγάλην λαμπρότητα εἰς τὸν ὁμώνυμον ναὸν τοῦ Πειραιῶς. Ἐκεῖ ἐτελέσθη ἡ θεία λειτουργία καὶ ἀκολούθως ἐγένετο ἡ λιτανεία τῆς Ἁγίας. Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ ταύτῃ ἐπανῆλθεν εἰς τὸν ναὸν τὸν ὁποῖον ἐκαλλώπισε μὲ τὴν ἐξαίρετον ἀγιογραφίαν του ὁ ἀείμνηστος Φώτιος Κόντογλου.

Ὁρίσαμεν τὴν Μαρίκαν μὲ γεμάτο θέατρο

Ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὁποίας ἐστέφθησαν αἱ ἐξαιρετικαὶ παραστάσεις τῆς Μαρίκας Κοτοπούλη, ἡ Διεύθυνσις τοῦ Θεάτρου Μαρίκα ἀποφάσισε νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς παραστάσεις τοῦ ἔργου τοῦ Μελᾶ «Ὁ Ρουμπῆς, Ἡ Κουμπὴ καὶ τὰ Κουμπιά», τὸ ὁποῖον ἐσημείωσε τεραστίαν ἐπιτυχίαν. Ἡ ἐπανάληψις τοῦ ἔργου τούτου θὰ γίνῃ ἀπὸ τὴν προσεχῆ Τρίτην καὶ ἐφεξῆς καθημερινῶς. Ἡ ἐπανάληψις τοῦ ἔργου τούτου ἔγινε κατόπιν πολλῶν ἐπιμόνων παρακλήσεων τοῦ κοινοῦ, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ἐξαιρέτου ἐρμηνείας τῆς Μαρίκας Κοτοπούλη.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ὁ ὑποκριτὴς τῆς Συγκοινωνίας διακηρύττει ὅτι ἐντάσσει εἰς τὸ βεληνεκὲς τὸ ἐπιστράτευσιν προσφορᾶς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προσφορῶν τῆς σχετικῆς συγχρηματίζ. Ἡ κατασκευὴ 10 ἀεροθαλάμων, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 5 μὲ ὄγκον ἀποκλειστικῶν τοῦ 2ου τ.μ.3410 μ.μ. Ἡ προσφορὰ εἶναι ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς 31ης Ἰουλίου 1936 (Ἐκ τοῦ ὑποχρ. Συγκοινωνίας)

ΣΥΝΟΨΙΣ: Πωλεῖται σκεῖα τριῶν δωματίων κλπ. χρ. πληρ. σίων θαλάσσης (Πορεία Ἀρβελοῦ). Τιμὴ εὐκαιρίας ὁρισθεῖσα. Καὶ ἀνταλλάσσεται. Πληροφορίαι: Πρόκλου 31 Παγκράτι.

ΡΟΔΟΣΤΑΜΑ γνήσιον ἔχει ἀνοιχθῆ ὁ Ἀπ. Ἀδάμ Σκόρου καὶ Ἀλ. Ἀλεξάνδρου 80. Τηλέφ. 80-546.

ΜΑΡΙΚΑ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
Ο ΡΟΥΜΠΗΣ, Η ΚΟΥΜΠΗ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΜΠΙΑ
Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ
ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ
ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΑΤΕ ΘΕΣΕΙΣ

Ραδιόφωνον

ΔΕΥΤΕΡΑ, 13)7:30 Ἀγγλ. μάθημα. 8 μ.μ. Ἀρχαία Ἑλληνικὴ μουσική. 8:30 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Ἀρχαῖον Θέατρον τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ Ἀντιγόνη τοῦ Σοφοκλέους. 9:30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 10 μ.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 10:30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 11 μ.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 11:30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 12 μ.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 12:30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 1 π.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 1:30 π.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 2 π.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 2:30 π.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 3 π.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 3:30 π.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 4 π.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 4:30 π.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 5 π.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 5:30 π.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 6 π.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 6:30 π.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 7 π.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 7:30 π.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 8 π.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 8:30 π.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 9 π.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 9:30 π.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 10 π.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 10:30 π.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 11 π.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 11:30 π.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 12 π.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 12:30 π.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 1 μ.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 1:30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 2 μ.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 2:30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 3 μ.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 3:30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 4 μ.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 4:30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 5 μ.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 5:30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 6 μ.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 6:30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 7 μ.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 7:30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 8 μ.μ. Ἀγγλ. μάθημα. 8:30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 9 μ.μ. Ἀγγλ. μάθημα

Ἀριστερά: Ὁ Νέγρος Ἀμερικανὸς Ἄλτης καὶ σπρίντερ "Ὄουενς, βέβαιος νικητὴς εἰς τοὺς δρόμους ταχύτητος καὶ τὸ ὄλμα εἰς ὕψος. Εἰς τὸ μέσον: Ὁ ἑπόμενος Ἀμερικανὸς Ἄλτης ἐπὶ κοντῷ Γάρμπερ, μία ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας ἐλπίδας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς τοῦ Βερολίνου. Δεξιά: Ὁ Φιλλανδὸς ἀέτης Κότανεν, ὁ ὁποῖος ὑπερῆλθε ἑξαρχὴς τοὺς ἀνταγωνιστάς του καὶ τὸ ὄλμα εἰς ὕψος.

μον μέχρι τοῦ τερματισμοῦ εἶχε ὁ-μοιόμορφα κατόρθωσε νὰ σηκωθῇ πάλιν. Τότε ὁ ἐκφωνητὴς τὸν ἐγκατέλειψε καὶ ἔτσι ἐλειψε κρίτης ἐστέωσαν καὶ ἀφοῦ ἐζοφρόνησαν ὀλόκληρα λεπτὰ ἀπεφάσισαν ἐπίσης νὰ διατρέξῃ ὁπωσδήποτε ἀπόστασιν ὀλίγα μέτρα καὶ νὰ τερματίσῃ. Ἀλλὰ μόλις ἀφῆκε τὸ χέρι τοῦ γυμναστοῦ του ἐπεσε στὸν ἔδαφος ἀγέλιος ἀκόμη ὁ ὁποῖος διέτρεξε τὰ 200 μέτρα ἀπὸς τοῦ στάδιον μὲ ταχύτητα ἀπὸ 26 χιλιομέτρων ἀνὰ ὥραν. Ἐπειδὴ ὅμως ἐπιθυμοῦσε νὰ ἐκτελέσῃ μὲ διαφορὰν ἀπὸ τὸν ἀντίπαλόν του τὸ ἀγώνισμα τοῦ ἑκατοντάμετρου, ἔτρεξε καὶ αὐτὸ ἐπὶ τέλους καὶ ἐπέτυχε νὰ τὸν νικήσῃ.

Ἡ Κα Μιλλὰ, πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας Γυναικείου Ἀθλητισμοῦ, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ὁμοσπονδία αὐτὴ δὲν διαλύεται.

Κατὰ πληροφορίας μιᾶς τῶν διευθυντριῶν τοῦ γυναικείου ἀθλητισμοῦ, ἀνασυγκροτούμενου ἐπὶ νέων βάσεων θὰ συνέλθῃ ἐντὸς τοῦ Αὐγούστου τὸ 200 μέτρα ἀπὸς τοῦ στάδιον μὲ τὸ ὁποῖον διέτρεξε ἐπιλοίπων καὶ ἐπιστρέψει μὲ διαφορὰν 30 δευτερολέπτων ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τὸν ὁποῖον συμβαίνει καὶ εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἐπικρατήσῃ τὸν θεατῶν. Ἔτσι ὁ ἀγὼν ἐπὶ τοῦ σταδίου ἐπιστρέφει ἀπὸ τὸν θεατὴν ἀπὸ τὴν ἀπόστασιν ἐκ τῶν ὁποίων

5η ΠΡΩΙΝΗ

Η ΕΞΑΓΓΕΛΘΕΙΣΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΥΣΤΡΙΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΘΕΤΕΙ ΕΙΣ ΑΜΕΣΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟΝ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

ΑΝΑΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ Η ΤΡΙΠΛΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

Η ΙΤΑΛΙΑ ΩΣ ΟΡΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΤΩΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

ΠΡΟΕΒΑΛΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΡΩΜΗ, 12. (Ἀθην. Πρ.).— Σχετικῶς πρὸς τὴν Ἰταλικὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν πρὸς τὴν Ἰταλίαν πρόσκλησιν τοῦ Βὰν Ζέελαντ, ὅπως μετάσχῃ τῆς Διασκέψεως τῶν κρατῶν τοῦ Λοκάρνο, ἡ Κυβέρνησις ἐξέδωκε τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινθὲν ἐξηγοῦσα τοὺς λόγους, δι' οὓς δὲν δύναται νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν Διάσκεψιν τῶν Βρυξελλῶν:

— «Ὁ Πρωθυπουργὸς τοῦ Βελγίου προσεκάλεσε τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν ἐπὶ θύραις Διάσκεψιν τῶν Δυνάμεων τοῦ Λοκάρνο, ἥτις θὰ λάβῃ χώραν ἐν Βρυξέλλαις. Ἐν τῇ ἀπαντήσει της ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἐπαναλαμβάνει ὅτι εἶνε πρόθυμος νὰ παράσχῃ τὴν συμβολήν της πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ εἰρηνικοῦ καθεστῶτος ἐν Εὐρώπῃ, ἀλλὰ τονίζει ὅτι ἡ ὕπαρξις μεσογειακῶν τινων ὑποχρεώσεων ἀποτελεῖ κώλυμα διὰ τὴν συνεργασίαν αὐτήν. Ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις διετύπωσεν ὁμοίως τὴν γνώμην, ὅτι θὰ ἦτο συντελεστικὸν νὰ προσκληθῇ καὶ ἡ Γερμανία ὅπως λάβῃ μέρος εἰς τὰς προκαταρκτικὰς συνομιλίας τοῦ Λοκάρνο, καθόσον ἄλλως τε ἡ ἀπουσία μιᾶς τῶν Δυνάμεων τῶν ὑπογραφασῶν τὴν συνθήκην ταύτην θὰ ἐδυσχέραινε μᾶλλον τὴν κατάστασιν ἀντὶ νὰ τὴν ἐξομαλύνῃ».

ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 12. (Ἀθην. Πρ.).— Ὁ Περτινάξ, γράφων εἰς τὴν «Ἡχὼ τῶν Παρισίων», ἐπὶ τῆς αὐστρογερμανικῆς συμφωνίας, παρατηρεῖ ὅτι τὸ ἀπαύγασμα αὐτῆς θὰ εἶνε ἡ ἀποκατάστασις κοινωῒ Ἰταλο-γερμανικοῦ μετώπου κατὰ τὴν διάσκεψιν τοῦ Λοκάρνο ἐν Βρυξέλλαις. Ἀπηχῶν ἓξ ἄλλου τὰς γνώμας τῶν εἰδικῶν, κατὰ τὰ σχόλια, τὰ ὁποῖα δημοσιεύουν αἱ ἐφημερίδες, ὁ Περτινάξ καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ συμφωνία εἶνε μέσον ἐγκαθιδρύσεως νέου συγκροτήματος ἐν τῇ κεντρικῇ Εὐρώπῃ.

Τὸ ὄργανον τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου «Ποπυλαίρ», τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστὸν ἐκφράζει τὰς γνώμας τοῦ κ. Μπλούμ, παρατηρεῖ ὅτι ἡ συμφωνία ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ἀνεπίληπτος, ἀλλ' ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐξεταζομένη περιέχει ἀνησυχητικὰς σκιάς καὶ εἶναι ἁπλοῦν ἐπεισόδιον ἐν τῇ ἐπιθετικῇ πρακτάξει κατὰ τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ τῆς ὁμαδικῆς ἀσφαλείας, τῆς Ἰταλίας προτιθεμένης, προφανῶς, νὰ συνεργασθῇ ἐν τῇ παρατάξει ταύτῃ.

ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ Η ΤΡΙΠΛΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12. (Ἀθην. Πρακτ.).— Κατὰ τὰ ἐκ Ρώμης τηλεγραφήματα, ἡ ὑπογραφὴ τῆς αὐστρογερμανικῆς συμφωνίας κρίνεται ὡς θρίαμβος τῆς διπλωματίας τοῦ κ. Μουσσολίνι. Εἰς τινας κύκλους τίθεται τὸ ζήτημα κατὰ πόσον πλέον εἶνε ἰσχυρὸν τὸ μέτωπον τῆς Στρέζας κατόπιν τῆς συμφωνίας ταύτης, ἥτις θεωρεῖται ὡς πρόδρομος τῆς Ἰταλογερμανικῆς συμφωνίας. Ἡ κρατοῦσα γνώμη εἶνε ὅτι τὸ μέτωπον τῆς Στρέζας δὲν ὑφίσταται πλέον καὶ ὅτι ἐπανέρχεται ἐν τῇ ζωῇ ἡ προπολεμικὴ τριπλῆ συμμαχία, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Ἰταλία δὲν εἶνε πλέον ὁ ὀλιγώτερον ἰσχυρὸς μέτοχος.

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 12. (Ἀθην. Πρακτ.).— Κατὰ τὰς ἐκ Ρώμης εἰδήσεις, ἡ Ἰταλία, κρίνουσα ἑαυτὴν ἰσχυροποιηθεῖσαν ἐκ τῆς γερμανικῆς ὑποστηρίξεως, θὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κινήσεως πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν κρατῶν τοῦ Λοκάρνο, ἡ Κυβέρνησις ἐξέδωκε τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινθὲν ἐξηγοῦσα τοὺς λόγους, δι' οὓς δὲν δύναται νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν Διάσκεψιν τῶν Βρυξελλῶν:

— «Ὁ Πρωθυπουργὸς τοῦ Βελγίου προσεκάλεσε τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν ἐπὶ θύραις Διάσκεψιν τῶν Δυνάμεων τοῦ Λοκάρνο, ἥτις θὰ λάβῃ χώραν ἐν Βρυξέλλαις. Ἐν τῇ ἀπαντήσει της ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἐπαναλαμβάνει ὅτι εἶνε πρόθυμος νὰ παράσχῃ τὴν συμβολήν της πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ εἰρηνικοῦ καθεστῶτος ἐν Εὐρώπῃ, ἀλλὰ τονίζει ὅτι ἡ ὕπαρξις μεσογειακῶν τινων ὑποχρεώσεων ἀποτελεῖ κώλυμα διὰ τὴν συνεργασίαν αὐτήν. Ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις διετύπωσεν ὁμοίως τὴν γνώμην, ὅτι θὰ ἦτο συντελεστικὸν νὰ προσκληθῇ καὶ ἡ Γερμανία ὅπως λάβῃ μέρος εἰς τὰς προκαταρκτικὰς συνομιλίας τοῦ Λοκάρνο, καθόσον ἄλλως τε ἡ ἀπουσία μιᾶς τῶν Δυνάμεων τῶν ὑπογραφασῶν τὴν συνθήκην ταύτην θὰ ἐδυσχέραινε μᾶλλον τὴν κατάστασιν ἀντὶ νὰ τὴν ἐξομαλύνῃ».

ΑΜΕΣΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ;

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 12. (Τηλεγραφικῶς). — Οἱ ἐνταῦθα κύκλοι σχολιάζοντες τὴν ὑπογραφὴν τῆς Αὐστρογερμανικῆς συμφωνίας καὶ τὸ περιεχόμενόν της, ὑπογραμμίζουν ὅτι αὕτη δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶνε ἄνευ συνεπειῶν, διὰ τοὺς ἑξῆς τέσσαρας λόγους: α) διότι δημιουργεῖ, λέγουν, ἄμεσον κίνδυνον πολέμου, β) διότι δημιουργεῖ πὸ ἐνδεχόμενον ἀπείρων παρεξηγήσεων μεταξὺ Ρώμης καὶ Βερολίνου, γ) διότι δημιουργεῖ τὸν φόβον εἰς τὴν Γαλλίαν ὅτι δὲν θὰ ἔχῃ αὕτη τὴν ὑποστήριξιν τῆς Ἰταλίας κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς παραβιάσεως τῆς συνθήκης τοῦ Λοκάρνο ἀπὸ τὴν Γερμανίαν καὶ δ) διότι δυνατὸν νὰ ἔχῃ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἡ Γερμανία θὰ στραφῇ ἤδη πρὸς ἄλλας ἐπιδιώξεις, ὡς εἶνε ἡ ἀνάκτησις τοῦ Ντάντσιχ καὶ τῶν ἀποικιῶν.

Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, προσθέτουν, ἡ Εὐρώπη θὰ εὑρεθῇ πρὸ μεγίστων κινδύνων τῆς εἰρήνης.

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐξ ἄλλου ἐκ Λονδίνου, οἱ αὐτόθι πολιτικοὶ κύκλοι καθὼς καὶ αἱ ἐφημερίδες σχολιάζουν ἄνευ ἐκπλήξεως τὴν μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Γερμανίας συμφωνίαν καὶ τονίζουν ὅτι πρόκειται περὶ διπλωματικοῦ θριάμβου τῆς κυβερνήσεως τοῦ Βερολίνου, ἡ ὁποία ἐργάζεται μὲ κατευθύνσεις διαφόρους τῶν ἀκολουθουμένων ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας.

ΤΟ ΠΑΡΑΔΟΥΝΑΒΙΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 12. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τὸ ζήτημα τῆς λεκάνης τοῦ Δουνάβεως ἀποτελεῖ, κατὰ τὰς ἐκ Ρώμης εἰδήσεις, πρόβλημα κεχωρισμένον διὰ τὴν Ἰταλίαν, ἀλλὰ κεφαλαιώδους σημασίας. Ἡ Διασκεψις διὰ τὰ παραδουναβέια ζητήματα, ἤτις ἀπεφασίσθη ἐν Στρέζᾳ, θεωρεῖται ἐν Ρώμῃ ὡς ἐνταφιασθεῖσα ὁμοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος τῆς πολιτικῆς, ἥτις ὑπηγόρευσε τὴν συμφωνίαν ἐκείνην. Τὸ σύστημα τῶν ἐν λόγῳ συμφωνιῶν ἀπέθλεπεν εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Αὐστρίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συνεννοήσεων αἵτινες θὰ διεξήγοντο μεταξὺ τῶν παραδουναβίων Δυνάμεων. Ἡ αὐστρογερμανικὴ συμφωνία, συμπληροῦσα τὸ ἰταλοαυστροουγγρικὸν πρωτόκολλον, παρέχει εἰς τὴν Αὐστρίαν διττὴν ἐγγύησιν: ἀπὸ μέρους τῆς Ἰταλίας καὶ ἀπὸ μέρους τῆς Γερμανίας, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ πλέον ἀνάγκη νὰ ὑπεισέρχεται εἰς τὸ ζήτημα ὁ μηχανισμὸς τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς. Ἐν ἀλλαι λέξεσιν, ἡ Αὐστρία δὲν ἔχει πλέον ἀνάγκην τῆς ἐγγυήσεως τῆς Μ. Ἀντάντ. Ἡ Τσεχοσλοβακία, ἡ Γιουγκοσλαυία καὶ ἡ Ρουμανία θὰ δύναται ἀναμφιβόλως, νὰ συνεννοηθῶν μὲ τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Οὐγγαρίαν, ἀλλ' ἐν τῇ πραγματικότητι θὰ πρέπῃ νὰ διοπραγματευθοῦν μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰταλίας, καθ' ὅσον ἡ αὐστρογερμανικὴ συμφωνία ἠρμηνεύθη ἤδη ὡς προσχώρησις τοῦ Ράϊχ εἰς τὰ πρωτόκολλα τῆς Ρώμης, διὰ τῶν ὁποίων προβλέπεται ἡ ἀνταλλαγὴ γνωμῶν μεταξὺ τῶν Δυνάμεων αἵτινες ἔχουσιν ὑπογράψει ταῦτα δι' ὅλα τὰ ζητήματα τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα ἐξ ἄλλου εἶνε ἀνοικτὰ καὶ διὰ τὰ λοιπὰ ἐνδιαφέροντα κράτη, οὕτως ὥστε καὶ ἡ ἔκστασις τῶν κρατῶν τῆς Μ. Ἀντάντ νὰ δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὸ συγκρότημα Ρώμης — Βερολίνου — Βιέννης — Βουδαπέστης.

Ἡ Αὐστρία θὰ παίξῃ οὕτω τὸν ρόλον τοῦ μεσολαβοῦντος διὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν μετὰ τῆς Μ. Ἀντάντ.

Διὰ τοῦ τούτου τούτου, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἰταλικῆς πολιτικῆς, θὰ ἐπέλθῃ σύνδεσις τῶν διαφόρων στοιχείων τῆς λεκάνης τοῦ Δουνάβεως καὶ συγχρόνως θὰ ἀνοιγῇ ἡ ὁδὸς πρὸς διείσδυσιν εἰς τὴν νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην, τὴν ὁποίαν ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἰταλία θὰ δυνηθοῦν νὰ χρησιμοποιήσουν ἀπὸ κοινοῦ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΟΥΔΕΜΙΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Σχετικῶς μὲ τὴν ἀναγραφεῖσαν εἰς ἀπογευματινὰς χθεσινὰς ἐφημερίδας εἴδησιν, «καθ' ἣν ἡ καιαρτισθεῖσα ἐκ τῶν ὑπουργῶν τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῆς Γεωργίας καὶ τῶν ὑφυπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου ἐπιτροπὴ κατέληξεν εἰς ὁριστικὰ συμπεράσματα ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρηματοδότησιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων Μακεδονίας, ἀποφασισθείσης τῆς ἱδρύσεως αὐτονόμου ὀργανισμοῦ, πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Κυριακοῦ δὲν ἔχει εἰσέτι καταλήξει εἰς ὁριστικὰ συμπεράσματα, ἀναμένων τὴν σημερινὴν σχετικὴν σύσκεψιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ἀντιθέτως εἰς σχετικὰς συνομιλίας του ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἀφῆκε νὰ ἐννοηθῇ ὅτι οὐδόλως ἐγκρίνει τὴν ἵδρυσιν αὐτονόμου ὀργανισμοῦ.

Κατὰ τὰς ἰδίας μας πληροφορίας ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Οἰκονόμου προτείνει ἴδιον σχέδιον διὰ τὴν λύσιν τοῦ ἀνωτέρω ζητήματος.

Ο κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ

ΔΕΝ ΔΙΣΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Εἰς χθεσινὴν ἑσπερινὴν συνάθροισιν ἐγράφη ὅτι ὁ ἀποκατασταθεὶς εἰς τὴν ἐνέργειαν δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀντιστράτηγος κ. Μαζαράκης «δὲν εἶνε διατεθειμένος νὰ συμπράξῃ διὰ τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὴν κωμῳδίαν τὴν ὁποίαν θὰ ἀπετέλει ἡ τοποθέτησις τῶν παρανόμως ἐκτοπισθέντων ὑπὸ τῆς ἐπαναστάσεως Οἰκονόμου - Παπάγου - Ρέππα - Κονδύλη ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ εἰς τὸ πολεμικὸν συμβούλιον, ὅπου ἁπλῶς καὶ μόνον θὰ ἠχρηστεύοντο κατ' οὐσίαν». Προσετίθετο ὅτι ὁ κ. Μαζαράκης πρὸ ἡμερῶν διὰ προσωπικοῦ πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἐγγράφου ἐξέφρασεν εἰς αὐτὸν ἄνευ περιστροφῶν τὴν γνώμην του ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως, παρακαλῶν ἐν τέλει ὅπως ἀφεθῇ ἔξω τῶν τεχνασμάτων αὐτῶν καὶ ἀπαλλαγῇ τῆς κοινολογουμένης ἀποσπάσεώς του εἰς «λόχον προσκολλήσεως», ὡς κινδυνεύῃ νὰ καταστῇ διὰ τῆς τοιαύτης πολιτικῆς τὸ λεγόμενον Ἀνώτατον Πολεμικὸν Συμβούλιον.

Ὁ κ. Μαζαράκης, ἐρωτηθεὶς παρ' ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου, ἀπέφυγε νὰ δώσῃ οἱανδήποτε σχετικὴν πληροφορίαν, ἀφῆκεν ὅμως νὰ ἐννοηθῇ ὅτι δὲν πόκειται νὰ ἀποδεχθῇ τὴν προτεινομένην εἰς αὐτὸν θέσιν τοῦ προέδρου τοῦ νεοσυνιστωμένου Ἀνωτάτου Πολεμικοῦ Συμβουλίου.

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΕΙΣ ΚΟΚΚΙΝΙΑΝ

Εἰς τὴν πλατεῖαν Ἁγίου Νικολάου τῆς Νέας Κοκκινιᾶς χθὲς τὴν 7ην ἑσπερινὴν συνεκροτήθη κομμουνιστικὴ συγκέντρωσις εἰς ἐκδήλωσιν διαμαρτυρίας διὰ τὴν σύλληψιν καὶ προφυλάκισιν τοῦ βουλευτοῦ Μανωλέα.

Ἀστυνομικὰ ὄργανα καταφθάσαντα ἐπὶ τόπου διέλυσαν διαίως τοὺς συγκεντρωθέντας καὶ προέβησαν εἰς τὴν σύλληψιν τριῶν ἐργατῶν, οἵτινες ἔρριψαν κατ' αὐτῶν λίθους.

Η ΕΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΩΝ

Ἀνεκοινώθη χθὲς ἐκ μέρους τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ὅτι αἱ ἐπαναληφθεῖσαι διαπραγματεύσεις πρὸς συγχώνευσιν τῶν δύο συνομοσπονδιῶν καὶ ἑνιαίαν ἐμφάνισιν τῆς ἐργατικῆς παρατάξεως κατέληξαν εἰς συμφωνίαν, βάσει τῶν ἀντιλήψεων τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. Τὸ σχετικὸν πρακτικὸν ὑπογράφεται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν.

Ο κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΑΦΙΚΕΤΟ ΕΙΣ ΘΕΣΣΝΙΚΗΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 12. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὴν νύκτα ἀφίκετο ἐκ Βουδαπέστης ὁ κ. Παπαναστασίου καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν διακοινοβουλευτικὴν συνδιάσκεψιν.

Ὁ κ. Παπαναστασίου ἀπέφυγε νὰ προβῇ εἰς δηλώσεις, θὰ παραμείνῃ ἐπὶ τινας ἡμέρας εἰς τὴν πόλιν μας, ἀκολούθως δὲ θὰ περιοδεύσῃ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Μακεδονίας.

ΤΟ ΑΝΤΙΦΥΜΑΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΘΕΣΣΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 12. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὴν 11ην π. μ. σήμερον ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Ἀντιφυματικοῦ Συνεδρίου παρουσίᾳ πολλῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν ἀρχῶν.

Ἐν ἀρχῇ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἑνώσεως Φυματικῶν κ. Παπάζογλου ἐχαιρέτησε τοὺς ἀντιπροσώπους, κατόπιν δὲ ὠμίλησαν οἱ ἰατροὶ Χαριτάντης καὶ Θωμόπουλος, ὡς καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Δημοσίας ὑγείας κ. Παδιώτης.

Τέλος ἐξελέγη τριμελὴς ἀντιπροσωπεία διὰ τὴν πανελλαδικὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Πανελληνίου Ὁμοσπονδίας Φυματικῶν, ἥτις θὰ συνέλθῃ τὴν 20ὴν Αὐγούστου ἐν Ἀθήναις.

ΖΩΗΡΑ ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΥΡΕΟΣ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΠΝΟΗΝ ΤΟΥ ΠΕΝΤΑΜΗΝΟΥ

Ο κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ

Κατ' ἐγκύρους πληροφορίας ἐνισχύεται ἡ κίνησις μεταξὺ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου πρὸς σχηματισμὸν εὐθὺς μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πενταμήνου ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς τὴν κυβέρνησιν Μεταξᾶ καθαρῶς κοινοβουλευτικῆς Κυβερνήσεως συνασπισμοῦ τῶν κομμάτων.

Αἱ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν συνομιλίαι μεταξὺ κοινοβουλευτικῶν παραγόντων τῶν διαφόρων κομμάτων παρὰ τὸν ἐντελῶς ἀνεπίσημον χαρακτῆρα των ἐπέτρεψαν νὰ διαπιστωθῇ ὅτι θὰ ὑπάρξῃ ἔδαφος διὰ τὴν διεξαγωγὴν ὅταν ἐπιστῇ ὁ χρόνος ἀποτελεσματικῶν συνεννοήσεων μεταξὺ τῶν ὑπευθύνων ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων.

Χαρακτηριστικαὶ τῶν διαθέσεων, αἵτινες ἐπικρατοῦν μεταξὺ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου εἶνε καὶ αἱ κατωτέρω δημοσιευόμεναι δηλώσεις τοῦ κ. Ι. Θεοτόκη.

Ἐπίσης ὑπὲρ τῆς συνεννοήσεως τῶν κομμάτων ἔχει κηρυχθῇ καὶ ὁ κ. Ι. Ράλλης, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ κ. Θεοτόκη, πρόκειται δὲ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τούτου ἐξ Αἰδηψοῦ νὰ συμπληρώσῃ τὰς γενομένας ἤδη συνομιλίας διὰ τὴν στενοτέραν πολιτικὴν συνεργασίαν των.

Διάθεσις συνεννοήσεως ὑφίσταται πάντοτε μεταξὺ τῶν δύο μεγαλυτέρων κομμάτων ὡς καὶ τῶν μικρῶν δημοκρατικῶν τοιούτων.

Πάντως περίπτωσις κοινοβουλευτικῆς ἀνατροπῆς τῆς Κυβερνήσεως Μεταξᾶ πρὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου, ὁπότε λήγει ἡ πεντάμηνος πρὸς αὐτὴν ἐξουσιοδότησις δὲν ἀντιμετωπίζεται ἀπὸ οὐδὲν τῶν κομμάτων, ἅτινα ἐστήριξαν αὐτὴν διὰ τῆς ψήφου των.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΘΕΟΤΟΚΗ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Θεοτόκης προέβη εἰς Αἰδηψὸν, ὅπου εὑρίσκεται πρὸς λουτροθεραπείαν, εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις πρὸς ἀπογευματινὴν ἐφημερίδα:

«Ἡ Κυβέρνησις Μεταξᾶ δὲν ἀνταπεκρίθη πρὸς τὴν χορηγηθεῖσαν αὐτῇ ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς ἐμπιστοσύνην. Διότι δὲν κατώρθωσε ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰ ζωτικὰ ζητήματα τῆς χώρας τόσον τὰ ἐσωτερικά, ὅσον καὶ τὰ ἐξωτερικά.

Λόγῳ τῆς κακῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν ἤσκησε περιήλθομεν εἰς τὸ σημερινὸν οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον καὶ τὴν σφαλερὰν ἀντιμετώπισιν τῶν πάσης φύσεως ζωτικῶν ζητημάτων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

»Καὶ πρῶτον τὸ ζήτημα τῆς ρυθμίσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους. Αἱ ὑπάρχουσαι μέχρι τῆς στιγμῆς ἀνεπίσημοι πληροφορίαι βεβαιοῦν ὅτι τὸ ἐν Λονδίνῳ Συμβούλιον τῶν κομιστῶν τίτλων ἑλληνικῶν δανείων ζητεῖ παρὰ τῆς ἐκεῖ εὑρισκομένης ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ποσοστὸν μὴ ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὴν οἰκονομικὴν δυναμικότητα τῆς χώρας. Αἱ ἀξιώσεις αὗται εἶνε ἀδικαιολόγητοι. Διότι πῶς εἶνε δυνατὸν ἡ Ἑλλὰς νὰ πληρώσῃ κατὰ τὸ 1936 περισσότερα ἀπὸ ὅτι προσέφερε κατὰ τὸ 1935 — ἐπὶ τῆς ἰδικῆς μας Κυβερνήσεως — ὅταν εἶνε γνωστὸν ὅτι τῇ παροτρύνσει τῶν ἰσχυρῶν εἰσήλθομεν εἰς τὰς κυρώσεις διὰ νὰ δυνηθῶμεν μὲ τὰ ἄλλα κράτη καὶ ἡμεῖς νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ καταστατικοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν; Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ἐγείρωνται τοιαῦται ἀξιώσεις ὅταν εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ ἐκ τοῦ μέτρου τούτου ζημία εἰς τὴν ἐθνικήν μας οἰκονομίαν ὑπερβαίνει τὰ 500 ἑκατομμύρια κατ' ἔτος καὶ ὅταν οἱ ὁμολογιοῦχοι θὰ γνωρίζουν βεβαίως ἐκ τῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα θὰ τοῖς προσεκόμισαν οἱ ἀντιπρόσωποί μας τὴν ἐφετεινὴν κακὴν μας ἐσοδείαν καὶ τὴν δεινὴν θέσιν εἰς ἣν εὑρίσκονται οἱ ἀγροτικοί μας πληθυσμοί;

»Πῶς θὰ εὑρεθῇ κυβέρνησις ἑλληνική, ἡ ὁποία θὰ δώσῃ κατὰ τὸ 1936 περισσότερα τῶν ὅσων ἐδώσαμεν κατὰ τὸ 1935, ὅτε ἐτελοῦμεν ὑπὸ καλυτέρας ἐσωτερικὰς οἰκονομικὰς συνθήκας;

»Ἕτερον σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἐσημειώθη παταγώδης ἡ κυβερνητικὴ ἀποτυχία, εἶνε τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου καὶ τῆς σιταρκείας. Ἐγὼ δὲν βλέπω πουθενὰ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου κυβερνητικὴν μέριμναν. Ἡ σιτοπαραγωγή μας ἐσημείωσεν ἐφέτος ἐλάττωσιν. Τόσην, ὥστε ἡ εἰσαγωγὴ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ σίτου νὰ ἀπαιτήσῃ δι' ἐφέτος ἐπὶ πλέον τοῦ κανονικοῦ ποσὸν ἑνὸς ἑκατομμυρίου λιρῶν στερλινῶν.

»Τούτων δεδομένων, ἐρωτῶ: Ποῦ εἶνε τὰ κυβερνητικὰ μέτρα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς δημιουργουμένης καταστάσεως; Μήπως τὸ ἀστεῖον μέτρον τῆς πωλήσεως τοῦ ἄρτου τῆς προηγουμένης; Μὲ τοιαῦτα μέτρα δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἡ κατάστασις. Διὰ νὰ ἐλαττωθῇ ἡ κατανάλωσις τοῦ ἐξωτερικοῦ σίτου καὶ τοῦ ἄρτου ἔπρεπεν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν ἐνιαίαν ποιότητα τοῦ ἄρτου. Διότι χρειάζονται γενναῖα μέτρα προκειμένου νὰ ἀποκομίσωμεν ἀγαθὰ ἀποτελέσματα. Ἡ Κυβέρνησις τοὐναντίον προχωρεῖ μὲ βῆμα σημειωτὸν καὶ ἀσχολεῖται μόνον περὶ τοῦ πῶς θὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀξιώσεις τῶν ἐνιζηλικῶν. Διὰ τὰ ζωτικὰ ζητήματα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀσχολεῖται εἰς πολυμήνους συσκέψεις. Ποῦ εἶνε ἡ ἐκτέλεσις τῆς κυβερνητικῆς ὑποσχέσεως εἰς σύστασίν μας γενομένην τὴν 3ην Ἰουνίου διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἀπαραιτήτου σπόρου διὰ τὴν προσεχῆ σποράν;

»Ὁ ἀγὼν τοῦ κράτους, ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις, ὅπως αὐταὶ ἐδημιουργήθησαν, πρέπει νὰ εἶνε ὑπὲρ τῶν ὅλων. Δυστυχῶς ὅ,τι πρέπει νὰ γίνῃ, δὲν γίνεται. Θεωρῶ ὅτι εἶνε λυπηρὸν ὅτι ἡ ἀποτυχία τῆς Κυβερνήσεως εἰς ὅλα τὰ ζητήματα κατέστη τόσον ἔκδηλος ἐνῷ ὁ πολιτικὸς κόσμος ἤλπιζεν ὅτι θὰ ἐπραγματοποίει μέρος, τοὐλάχιστον, τῶν ὅσων διὰ τῶν προγραμματικῶν της δηλώσεων ἐξήγγειλε.

»Ὁ πολιτικὸς κόσμος πρὸ τῆς τοιαύτης ἐμφανοῦς ἀποτυχίας εὐρισκόμενος, δὲν εἶνε δυνατὸν ἡ νὰ σκεφθῇ διὰ νὰ συνεννοηθῇ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς νέας καταστάσεως. Ἡ κυβέρνησις Μεταξᾶ εἶνε ἀδύνατον νὰ παραμείνῃ μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ πενταμήνου, διὰ τὸ ὁποῖον παρέσχεν εἰς αὐτὴν ἐξουσιοδότησιν ἡ Βουλή. Καὶ τότε — ἐὰν δὲν μεσολαβήσῃ ἄλλο τι — εἶνε ἀπαραίτητον νὰ ἀπροχωρήσῃ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις διὰ νὰ τὴν διαδεχθῇ ἄλλη, σύμφωνος πρὸς τὰς ἐπιθυμίας καὶ